

Bele laži?

Laž je definitivno suvišna u Božjem poretku, *svaka vrsta laži*. Neki ljudi su u dilemi i razmišljaju da li je ispravno slagati, npr. da bi spasili život druge osobe, ali da bismo razumeli ovu problematiku prvo moramo postaviti određene temelje:

1) U Božjem zakonu je prikazana njegova volja i ta se volja treba poštovati (Psalam 40:8; 1. Jovanova 2:17; Kološanima 4:12). U knjizi „Misli sa gore blagoslova“ Elen Vajt piše:

„**Božja volja je izražena u propisima Njegovog svetog Zakona**, a načela Zakona su nebeska načela. Nebeski anđeli ne postižu nikakvo uzvišenije znanje nego što je poznavanje Božje volje, a ispunjavanje Njegove volje je najuzvišenija služba kojoj mogu posvetiti svoje sposobnosti.“

2) Isus Hrist kaže o sebi: „Ja sam put, **istina** i život: niko ne dolazi k Ocu, osim po meni.“ (Jevanđelje po Jovanu 14:6). Dakle, Isus kaže da je on ISTINA.

3) O Božjem zakonu je pisano: „Pravednost tvoja pravednost je večna i zakon tvoj **istina**.“ (Psalam 119:142).

4) Isus Hrist u svojoj molitvi koja je zabeležena u 17. poglavlju Jovanovog jevandželja kaže: „Posveti ih svojom istinom; tvoja reč je **istina**.“ Ovde vidimo da je Božja reč istina, a takođe treba imati u vidu i da se termin „Reč“ koristi u 1. poglavlju Jovanovog jevandželja i primenjuje se na Hrista.

5) O Božjim zapovestima je rečeno: „Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovesti tvoje **istina**.“ (Psalam 119:151).

6) Laž je prestup Božjeg zakona: „Ne svedoči lažno protiv svoga bližnjega.“ (2. Mojsijeva 20:16). Prestup Božjeg zakona je naravno greh (1. Jovanova 3:4).

7) Đavo je Otac laži. „Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; **kad govori laž, svoje govori**: jer je **laža i otac laži**.“ (Jovan 8:44).

8) Duh Božji je *Duh istine* (Jovan 14:17).

Sada kada smo postavili dobre temelje i imamo jasne smernice, situacija je poprilično jasna. Međutim, neki razdvajaju slovo i duh zakona u smislu da se može slovo prekršiti. Isto to slovo je Bog nama dao i te zapovesti su duhovne (Rimljanima 7:14). Zapovesti se mogu držati samo verom Hristovom. „Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“ (Otkrivenje 14:12). „Jer Hrist je **svršetak Zakona**, na opravdanje svakome ko veruje.“ (Rimljanima 10:4) Pošto se zakon može držati samo kroz veru Isusovu i kroz delovanje Hristove pravednosti u nama, kako onda neko može da prekrši njegovu zapovest i da bude pravedan, kao da je odradio neko dobro delo? Pa definitivno je to nemoguće i ne treba se zavaravati sa takvim pomislima.

Bitna stavka koju treba imati na umu je da se mi trebamo oslanjati na Božju reč i obećanja. Božja reč je osnov same vere (Rimlj. 10:17) i u njoj postoji sila. Setimo se da je i svet stvoren Božjom rečju (Psalam 33:6,9; Jevrejima 11:3), u prvom poglavlju 1. Mojsijeve je ovo na jasan način prikazano. Pogledajmo samo 3. stih 1. Mojsijeve i sve će nam biti jasno: „I reče Bog: »**Neka bude** svjetlost!« **I bi** svjetlost.“ Ista reč koja je stvorila svetove u kojoj je sila, je takođe i sila u jevanđelju (Rimlj. 1:16,20). „Zbog toga i mi bez prestanka zahvalujemo Bogu što ste, kad primiste od nas reč poruke Božje, primili ne reč ljudsku, nego kao što uistinu jest — reč Božju, koja i **deluje u vama** koji verujete.“ (1. Solunjanima 2:13) „U srce sam svoje **tvoju** pohranio **reč**, da protiv tebe ne sagrešim.“ (Psalam 119:11)

Slagati iz određenih razloga (npr. da bi „spasili“ drugu osobu ili čak sebe same) je rad u SVOJOJ SILI. Upravo je tu zamka kod ovog pitanja i pokazuje se nerazumevanje opravdanja verom. Hrist je Božja sila i Božja mudrost (1. Kor. 1:24) i u njega mi treba da se pouzdamo da će nam dati silu da pobedimo određeno iskušenje, a ne da mi svojom silom nešto pokušavamo. Mi bez Hrista ne možemo ništa učiniti (Jovan 15:5), pa kako ćemo tek onda u takvoj situaciji dobro reagovati ako se ne oslonimo na njega? Hrist u paraboli kaže da je on čokot (Jovan 15:1) i mi upravo od njega trebamo da crpimo silu. Budite ubeđeni da nas Hrist neće nadahnuti da slažemo, to se suproti sa Njim i Njegovim

životom (2. Moj. 34:6,7; 1. Jovanova 4:16; pogledati i Jovan 5:26). Božji poredak se zasniva na ISTINI. Kao što apostol Jovan piše: „Nisam vam pisao zato što ne znate istinu, nego zato što je znate i zato što **nijedna laž nije od istine.**“ (1. Jovanova 2:21)

Alonzo T. Džons o slovu i duhu zakona i kako se drži zakon pisao je ovako u knjizi „Velike nacije današnjice“ iz 1901.:

„Sam Isus Hrist, govoreći o Bogu, kaže: „Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, Prvi i Posljednji. Blagosloveni su oni koji vrše zapovesti NJEGOVE [Božje]: imaće pravo na stablo života i na vrata će ući u grad.“ Otk. 22:13, 14. On je isto rekao, „Jer Bog tako uzljubi svet te dade Sina svojega jedinorođenoga da svaki koji veruje u njega ne propadne, nego ima život večni.“ Hrist je rekao, „Ako hoćeš ući u život, drži zapovesti;“ On je isto rekao, „Ko veruje u Sina, ima život večni.“

Poruka Trećeg Andjela, posljednja poruka od Boga koju će svet ikada čuti, obuhvata u jednoj rečenici sve te Hristove izreke: „Ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.“

Zato, kada Poruka Trećeg Andjela poziva, kao što sada poziva, sve ljude da „drže zapovesti Božje i veru Isusovu,“ ona jednostavno poziva sve ljude na izvršenje cele dužnosti čoveka - dok on sada postoji. A kada, pod tom porukom, **mi potičemo ljude da drže Božje zapovesti strogo u skladu sa slovom, mi takođe mislimo, da oni moraju držati te zapovesti strogo u skladu sa Duhom.** Kada namećemo svima obavezu držanja Božjih zapovesti, to je uvek obaveza držanja njih na **jedini mogući način** na koji se one mogu držati, to jest, **verom Isusa Hrista;** uvek su Božje zapovesti i vera Isusova; to je da svi moraju biti savršeni Njegovom savršenom pravednošću; i da sva naša pravednost mora biti Božja pravednost koja je od vere Isusa Hrista, a tu pravednost svedoče zakon i proroci.“

Hrist nema NIŠTA sa Sotonom i ne služi se njegovim metodama. Čak su ga i Jevreji optuživali da je u njemu Đavo, ali on je to pobio (Jovan 8:48-50). Hrist NIKADA nije slagao (Isajija 53:9; 2. Petrova 2:22). „Neću više s vama mnogo govoriti jer dolazi vladar ovoga svijeta, a on u meni **nema ništa.**“ (Jovan 14:30)

Dakle, Hrist je ISTINA, Sotona je OTAC LAŽI, razmislimo na čijoj smo strani ako se služimo lažima.

Na vama je da izaberete sa kim idete: „**Idu li dvojica zajedno a da se ne dogovore?**“ (Amos 3:3)

Ljudi pored svega pokušavaju da nađu opravdanje za svoje destruktivno ponašanje i pronalaze stihove u Pismu koji navodno daju osnov za njihovo ponašanje. Neki se pozivaju na Jevrejske babice (2. Moj. 1:15-22) i na Ravu (Isus Navin 2:1-6) kao primer. Moramo imati u vidu da su Jevreji imali iskrivljeno razumevanje zakona. „**Tokom ropsstva u Egiptu mnogi Izraelci su u velikoj meri izgubili spoznaju o Božjem Zakonu i njegove uredbe pomešali s paganskim običajima i tradicijama.** Bog ih je doveo do Sinaja i tamo im svojim vlastitim glasom obznanio svoj Zakon.“ (Elen Vajt, Patrijarsi i proroci) Kada to imamo u vidu onda stvari postaju jasnije i onda razumemo zašto je bila takva reakcija babica. Neki misle da je Bog blagoslovio to što su one lagale, ali to je kontradiktorno Njegovom zakonu. *Bog je njih blagoslovio zato što su spasile decu.* Što se tiče Rave, tu je situacija jasnija jer je ona bila paganka i govoriti o njenom razumevanju zakona bilo bi suvišno, jer kao što vidimo i sami Izraelci su u Egiptu iskrivili razumevanje zakona. *Naš primer treba da bude Isus Hrist, a ne babice ili Rava.* Zapazimo šta apostol Pavle piše o iskušenjima: „Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovečijega; **ali je veran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete**, nego će učiniti s iskušanjem i kraj, da možete podneti.“ (1. Korinćanima 10:13). Dakle, moramo dopustiti Hristu da verom prebiva u našim srcima (Efescima 3:17) i osloniti se na njega, i tek onda ćemo moći da se odupremo iskušenju.

Za kraj je dovoljno reći ovo:

„A strašljivima i nevernima i odvratnim i ubojicama i bludnicima i vračarima i idolopoklonicima i **svim lašcima** ideo je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.“ (Otkrivenje 21:8). Tekst kaže SVIM, ne nekim, nego SVIM. Kao što vidimo laganja na Novoj zemlji neće biti, pa što bi lagali i ovde kad nam je data sila (Efescima 6:10-20) da se odupremo tom grehu?

D. M.